

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 22/2023
04.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бате Цветковића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене Марије Бажалац, због продуженог кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљене – адвоката Радомира Петровића и адвоката Душана Гашића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1 бр.60/21 од 27.05.2022. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1 По1 бр.21/22 од 08.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 04. октобра 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљене Марије Бажалац – адвоката Радомира Петровића и адвоката Душана Гашића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1 бр.60/21 од 27.05.2022. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1 По1 бр.21/22 од 08.05.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтеви у осталом делу ОДБАЦУЈУ као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 бр.60/21 од 27.05.2022. године, окривљена Марија Бажалац оглашена је кривом због извршења продуженог кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које дело је осуђена на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну је урачунато време за које је окривљена била лишена слободе у периоду од 17.02.2021. године до 13.05.2021. године.

Истом пресудом, на основу члана 367. став 7. у вези члана 91. и 92. КЗ од окривљене је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела, и то новац у износу од 550 евра, одузет по потврди о привремено одузетим предметима

МУП РС, УКП, СБПОК, Одељења за сузбијање организованог финансијског криминала од 17.02.2021. године.

На основу члана 85. у вези члана 80. КЗ, према окривљеној је изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности, и то забрана вршења свих позива у области правосуђа у трајању од пет година.

На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП, окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка - судског паушала плати износ од 30.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1 По1 бр.21/22 од 08.05.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Тужилаштва за организовани криминал и бранилаца окривљене Марије Бажалац – адвоката Мире Тапушковић и адвоката Бранислава Тапушковића, те адвоката Радомира Петровића и адвоката Душана Гашића, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1 бр.60/21 од 27.05.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљене Марије Бажалац – адвокат Радомир Петровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде одредаба члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе, или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљене Марије Бажалац – адвокат Душан Гашић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и 4. ЗКП, не наводећи конкретно о којим повредама се ради, с тим што из образложења захтева произилази да указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде а предмет врати на поновно одлучивање, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и бранилаца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те по оцени навода изложених у захтевима, нашао:

Захтеви су неосновани у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу недозвољени.

Неосновано се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљене указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и с тим у вези истиче да су побијане пресуде засноване на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати – на исказима окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, који су саставни део споразума о признању кривичног дела који су сваки од њих понаособ закључили са Тужилаштвом за организовани криминал, јер немају ни форму ни карактер исказа у смислу одредбе члана 85. и 86. ЗКП, и стога се не могу извести као доказ у кривичном поступку против другог окривљеног лица (бранилац Радомир Петровић), односно нису могли бити прочитани на основу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП јер окривљена и њени браниоци нису били у могућности да постављају питања и предлажу доказе везане за преиспитивање признања кривичног дела од стране ових окривљених (бранилац Душан Гашић).

Изложени наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених су, по оцени овога суда, неосновани.

Наиме, иста повреда закона (из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП), са идентичним образложењем, истицана је и у жалбама бранилаца изјављеним против првостепене пресуде, и од стране другостепеног суда оцењена је неоснованом, о чему су у другостепеној одлуци, на страни 8 став трећи и четврти, страни 9, став први, други, трећи, четврти и пети, и страни 10 став први, изнети јасни и довољни разлози, које разлоге Врховни суд у свему прихата као правилне, те на њих у смислу члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Из списка предмета јасно произилази да је првостепени суд применом одредаба члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП на главном претресу прочитао исказе окривљених АА, ББ, ГГ и ВВ које су дали у својству осумњичених лица у истрази, пред Тужилаштвом за организовани криминал, те дакле, правноснажна пресуда није заснована на њиховом признању које је саставни део споразума о признању кривичних дела. Стога и по оцени овога суда побијане пресуде нису засноване на незаконитим доказима, нити донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљене.

У осталом делу, исти захтеви одбачени су као недозвољени, из следећих разлога:

У преосталом делу, бранилац Радомир Петровић као разлог подношења захтева истиче повреду одредаба члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП, а бранилац Душан Гашић указује да је изрека пресуде противречна самој себи, односно да су разлози пресуде противречени изреци, дакле, указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, те на повреду права на одбрану окривљене, коју образлаже истицањем да одређени аудио и видео записи нису приказани и одслушани у свом изворном облику, због чега је према ставу овог браниоца постојала могућност њихове монтаже, којим наводима се по оцени овога суда

указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно на повреду одредаба члана 440. ЗКП.

Како повреда одредаба члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП, битне повреде одредаба кривчиног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, те повреда члана 440. ЗКП у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу поднете захтеве одбацио као недозвољене.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем су захтеви одбијени као неосновани, а на основу члана 485. став 4. у вези члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у делу у којем су захтеви одбачени као недозвољени, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић